

Gazakrigen, men knytter an til, hvad vi gør lidt bredere. Det synes jeg vil være en god idé, for så kan vi måske komme lidt tættere på, hvad der kan gøres, hvis man ikke synes, at vores forslag er så godt, som vi selv synes det er.

Kl. 19:46

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Da der ikke er flere, som har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Europaudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

42) 1. behandling af beslutningsforslag nr.

B 140:

Forslag til folketingsbeslutning om at trække tropperne hjem fra Afghanistan og øge den civile indsats i landet.

Af Frank Aaen (EL) m.fl.

(Fremsættelse 24.03.2009).

Kl. 19:46

Forhandling

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Forhandlingen er åbnet. Udenrigsministeren.

Kl. 19:47

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Enhedslisten har fremsat et forslag til folketingsbeslutning om at trække de danske tropper hjem fra Afghanistan og øge den civile indsats i landet, men vi finder faktisk ikke Enhedslistens forslag seriøst. Det er selvfølgelig alvorlige ord, men det gør vi faktisk ikke.

Løsningen på situationen i Afghanistan er ikke, som foreslået af Enhedslisten, at trække tropperne tilbage og erstatte dem med civil bistand. Det er ikke et spørgsmål om enten-eller, som det ligger hos Enhedslisten; det er tværtimod i høj grad et spørgsmål om både-og. Trækkes tropperne tilbage, vil alle muligheder for bistand hurtigt blive forhindret af Taleban, som så vil få frit slag og dermed i sig selv umuliggøre Enhedslistens forslag. Det er derfor regeringens holdning, at en integreret militær og civil indsats er nødvendig. Uden sikkerhed er der ingen udvikling, og uden udvikling er der ingen sik-

kerhed. Der er ingen enkle løsninger på en situation så kompleks og dynamisk som den i Afghanistan.

En integreret indsats, hvor civile, politiske og militære indsatser arbejder tæt sammen, er derfor et hovedelement i den danske Afghanistanstrategi. Strategien, der er mindre end et år gammel, blev udarbejdet i samarbejde med det flertal her i salen, der bakker op om det samlede danske engagement i Afghanistan, og det er på den baggrund, at Danmark som bekendt har besluttet at fordoble sin udviklingsbistand og øge sit militære bidrag. Det øgede militære bidrag skal bl.a. medvirke til en øget kapacitetsopbygning af de afghanske sikkerhedsstyrker i overensstemmelse med strategiens mål om gradvis at ændre balancen i retning af en større civil indsats og en mere tilbagetrukket militær rolle, som til sidst vil betyde, at de afghanske styrker selv kan klare opgaven. Vi er samtidig også i gang med en politiindsats for at øge polititræningen, og den styres jo af Kai Wittrup. Regeringen indstiller på den baggrund nærværende beslutningsforslag til forkastelse.

Jeg vil så gerne minde Enhedslisten om, hvorfor vi er i Afghanistan. Det er vi for at bidrage til det internationale samfunds indsats for at undgå, at Afghanistan igen bliver et fristed for terrorister, og vi er der for at bidrage til fremvæksten af et stabilt og mere udviklet Afghanistan, der kan tage vare på sin egen sikkerhed og sin egen udvikling. Det er ikke kun i vores egen interesse; det er i allerhøjeste grad også i afghanernes interesse. Det er målsætningen, som oprørsstyrkerne vil gøre alt for at forhindre at vi opnår. Så hvis militæret er ude, opnår vi ingen fremgang i Afghanistan. Vi står nemlig over for en fuldstændig skruppelløs modstand, der ikke skyr nogen midler, og det er naivt at forestille sig, at der i den kontekst kan skabes stabilitet og udvikling udelukkende med civile midler. Så kommer der ingen udvikling – nok stabilitet, det er der også i dødsriget.

Afghanerne er endnu ikke selv i stand til at varetage sikkerheden på egen hånd, så vi er der for at hjælpe dem med det. Var vi ikke det, ville Taleban være der i stedet for, og så ville det være lige meget, hvor mange penge vi havde sat af til at støtte menneskerettigheder og demokrati. Hvor længe mon piger i så fald ville få lov til at gå i skole? Hvad ville der blive af de 2 millioner piger, der er kommet skole? Hvor lang tid ville der gå, før Talebans brutale afstraffelsesmetoder ville blive taget i brug? Lad mig oplyse hr. Frank